

عنوان مقاله:

راهکارهای بهره‌وری از مفاهیم معماری ایرانی در راستای مهندسی فرهنگی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین‌المللی یافته‌های نوین علوم و تکنولوژی با محوریت علم در خدمت توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حامد مرشدلو

خلاصه مقاله:

آنچه از آن با عنوان معماری ایرانی یاد می‌شود فرآیندی است که به انتقال مفاهیم و ارزش‌های معنوی و خاص ایران دوران اسلامی در قالب معماری می‌پردازد. اگرچه این معماری از دستاوردهای معماری دوران باستان- بویژه ساسانیان - بیشترین بهره‌مکن را اندوخت اما توانست آن ارزش‌ها را در خود تحلیل برد و در راستای روح کلی خود که یکتانگری، اعتلای فضایی، پاسخگویی به نیازهای توأمان متعارف و متعالی بود ساماندهی کند. این معماری ظرفیت گرانسنگی است برای نشر ارزش‌ها و تحقق نیات فرهنگی ایرانیان مسلمان از مسیر سازماندهی فضا و آرایه‌های تزئینی و نمادین. این مقاله که به روش مطالعات توصیفی تحلیلی به رشته تحریر در آمده می‌کوشد تا به تبیین راهکارهای بهره‌وری از مفاهیم اصلی و جریان‌ساز معماری ایرانی در راستای تحقق مهندسی فرهنگی بپردازد. یکی از مفاهیمی که از واژه مهندسی به ذهن انسان متبادر می‌شود، اقدام و عمل یک مهندس است. مهندس کسی است که به مقام تئوری و نظر اکتفا نمی‌کند و برای رسیدن به اهداف خود، دست به اقدام می‌زند. مهندس علاوه بر اقدام، وظیفه مدیریت و رهبری عوامل موثر در سیستم را نیز بر عهده دارد. مهندسی فرهنگی در اینجا انجام ضابطه‌مندانه اقدامات فرهنگی با بهره‌وری از بیان معمارانه است.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، مهندسی فرهنگی، معنویت، ارزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038994>

